

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. IV. Affectus D. Augustini vilitatem, brevitatem, & amaritudinem, quam peccatrici conscientiae infert peccatum detestantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

minio se sequaces reddit ejusdem subditos, & mancipia. Abjiciamus ergò peccata, & deponamus jugum hoc pessimum peccatorum, abjiciamus opera tenebrarum, neque quid commone habeamus cum principe tenebrarum harum, ut inter filios lucis reputati, in regione lucis habitatio nostra in sempiternum.

§. IV.

Affectus D. Augustini vilitatem, brevitatem, & amaritudinem, quam peccatrici conscientie infert peccatum detestantis.

(a) **E**Rravi, fateor, sicut ovis perdita, & incirculatus meus prolongatus est: atque projectus sum à facie Domini Dei mei, in hanc exilij cæcitatem. Ubi expulsus à Paradisi gaudijs, deploro quotidie mecum super miserias captivitatis meæ.

Heu miseria super miseriam! cum misera anima mea à te refugit, cum quo semper abundat, & gaudet, & sequitur mundum, cum quo semper eget, & dolet. Mundus clamat, deficio: tu Domine clamas, reficio; & miseria mea pravè magis sequitur deficientem, quàm reficientem.

(a) D. August. c. 8, Medit.

Planè infirmitas mea hæc est. Medicè furituum,
 sana illam; ut confitear tibi, salus animæ meæ,
 toto corde meo super omnibus beneficijs tuis,
 quibus pascis me à juventute mea, & usque in
 senectam, & senium. Te deprecor per te ipsum,
 ne derelinquas me: fecisti me, cum non essem;
 redemisti me, cum periissem, perieram, mor-
 tuus fueram; ad mortuum descendisti, mor-
 talitatem suscepisti: ad servum Rex descendisti;
 ut servum redimeres, te ipsum tradidisti. Ut
 ego viverem, tu mortem suscepisti, mortem vi-
 cisti. Me instaurâsti, cum te humiliâsti.

(a) Hoc confiteor, hoc scio, Domine DEus
 meus, quia ubicunq; sum sine te, malè est mihi
 præter te, non solùm extra me, sed etiam in me.
 Quia omnis copia, quæ non est DEus meus,
 mihi est egestas, satiabor tunc, cum aperuerit
 gloria tua. Et tu, Domine vita mea beata, fac,
 ut miseriam meam confitear tibi ex quo ab u-
 nitate bonitatis tuæ, summo, & uno bono, tem-
 poralium rerum multiformitas lapsum me per
 carnales sensus, dissipavit, & ab uno in multa di-
 visit, & facta est mihi abundantia laboriosa &
 egestas copiosa: dum aliud sequebar, & à nul-
 lo implebar: dum non in me inveniebam te in-

K 4 com-

(a) Cap. 13. soliloq.

comutabile, & singulare indivisum unum, bonum
quod consecutus, non egeo; quod consecutus
non doleo; quod possidens, fatiatur totum desiderium
meum.

O lux mentis! ô lucens veritas! ô vera charitas!
quæ illuminas omnem hominem veritatem in hunc mundum!
venientem quidem sed non diligentem: quia, qui diligit mundum
inimicus Dei constituitur. Expelle tenebras
super faciem abyssi mentis meæ: ut videat te intelligendo,
ut cognoscat te comprehendendo, ut diligat te, cognoscendo.
Quisquis enim cognoscit te, diligit te, sui obliviscens, amat te
quàm se; relinquit se, & venit ad te, ut gaudeat de te.
Hinc est ergò Domine, quòd non tantum diligo, quantum debeo;
quia non plane cognosco te: sed quia parum cognosco, parum diligo;
& quia parum diligo, parum in te gaudeo; sed à te vero gaudio
interiori per exteriora recedens, de te solo careo, adulterinas
amicitias in his exterioribus quæro. Et sic miser ego cor meum,
quod tibi soli debui toto amore, totoque affectu impendere,
vanis dedi: & idcirco vanus effectus sum, dum vanitatem dilexi.
Hinc etiam est Domine, quòd in te non gaudeo, & tibi non adhæreo:
quia ego in exterioribus,

in inferioribus, ego in temporalibus, tu in spiri-
tualibus, ego in tansitorijs animo diffundor, co-
gitatione versor, locutione implicor, & tu Do-
mine in æternis habitas, & æternitas es, tu in
coelo, ego in terra, tu diligis alta, ego infima,
tu coelestia, ego terrestria, & quando poterunt
hæc contraria convenire?

(a) Hæ sunt umbræ tenebrarum, quibus ope-
rior in hac abyfso caliginosi carceris hujus, in
qua prostratus jaceo, donec aspiret dies, & incli-
nentur umbræ, fiatque lux in firmamento vir-
tutis tuæ. Vox Domini in virtute, vox domini
in magnificentia, dicat: fiat lux, & effugentur
tenebræ: & appareat arida, germinetque terra
herbam virentem, & facientem semen, & fru-
ctum bonum justitiæ regni tui Domine Pater, &
Deus, vita, per quam omnia vivunt, & sine qua
omnia mortua computantur, ne derelinquas
me in cogitatu maligno, & extollentiam ocu-
lorum meorum ne dederis mihi: aufer à me
concupiscentias, & animo irreverenti, & infu-
mito ne tradas me, sed posside cor meum, ut te
cogitet semper.

(b) Illumina oculos meos, ut te videant, &
non extollantur ante te gloria sempiterna: sed

K 5

humi-

(a) Cap. 12, soliloq. (b) Cap. 12. soliloq.

humiliter sentiant non in mirabilibus super se
 & quæ à dexteris sunt videant, & non quæ à sinis
 abs te. Et palpebræ tuæ præcedant gressus
 meos: nam & palpebræ tuæ interrogant filios
 hominum. Allide concupiscentiam meam dulcedine
 tua, quam abscondisti timentibus te, ne
 concupiscam te in concupiscentijs sempiternis
 ne vanis illectus, & deceptus interior gustus
 ponat amarum dulce, & dulce amarum, tenebras
 lucem, & lucem tenebras, ut liberari in medio
 tot decipularum possim ab inimico super
 faciem viæ hujus positarum, ad capiendas anima
 mas peccatorum, quibus plenus est totus mundus.
 Quod is, qui vidit, sub silentio non transiit,
 inquit: Quicquid enim est in mundo
 aut est concupiscentia carnis, aut concupiscentia
 oculorum, aut superbia vitæ.

(a) Ecce Domine Deus meus, mundus totus
 plenus est concupiscentiarum laqueis, quos per
 raverunt pedibus meis, & quis effugiet hos laqueos?
 Profectò à quo tu abstuleris extollentiam
 oculorum suorum, ut non eum capias
 concupiscentia oculorum, & à quo tu abstuleris
 carnis concupiscentiam, ne eum capias
 carnis concupiscentia, & à quo tu abstuleris
 mundum

(a) Cap. 12. soliloq.

num irreverentem, & infrunitum, ne eum calidè decipiat superbia vitæ. O quàm felix, cui hæc tu facies! quippe transibit immunis.

Nunc Redemptor te precor per te, adjuva me, ne corruam in conspectu adversariorum meorum, captus laqueis eorum, quos paraverunt pedibus meis, vt incurvent animam meam. Sed erue me virtus salutis meæ, ne sibi risum exhibeant de me inimici tui, qui oderunt te. Exurge, Domine Deus meus, & dissipentur inimici, & fugiant, qui oderunt te, à facie tua; sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie tua, & ego abscondar in abscondito faciei tuæ, & gaudeam cum filijs tuis, satiatus omnibus bonistuis. Et tu, & Domine Deus Pater Orphanorum: & tu mater pupillorum tuorum, audi ejulatum filiorum tuorum, & extende alas tuas, ut fugiamus sub eas à facie inimici. Turris fortitudinis Israël, qui non dormitas, neque dormis custodiens Israël: quia non dormit, neque dormitat hostis, qui impugnat Israël.

